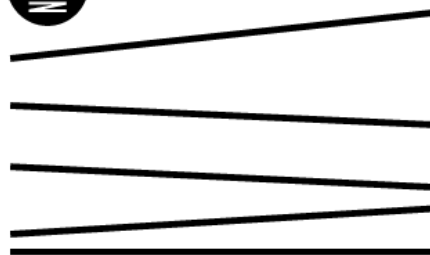


Digitaliseret af | Digitised by



**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Krohn, Johan.; [Tekst af Johan Krohn] ;
[Tegninger af Otto Haslund og Pietro Krohn].
Peters Jul

Titel | Title:

Bindbetegnelse | Volume Statement:

Eks. 3

Udgivet år og sted | Publication time and place: [Kjøbenhavn] : Emil Olsen's lith. Inst., [1866]

Fysiske størrelse | Physical extent:

[16] s. :

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.



Peters Jul



15, - 257 DA Box

Ex nr. 3.

Til Julianne —

med. Gæstet om en glædelig Jul med
Gang og mange sønner og datter

fra

Torj.



DET KONGELIGE BIBLIOTEK
KØBENHAVN

1970 R. 38.



I. For Julen.

Jeg glæder mig i denne Tid!
Nu falder Julesneen hvid,
Og saa maa Julen komme.
Min Faer hver Dag i Byen gaaer,
Og naar han kommer hjem, jeg staaer
Og seer hans store Lomme.

Paa Fatters Bord forleden Dag
Jeg saae et yndigt lille Flag;
Og det jeg ikke glemmer!
Papir han klipper med en Sax,
Men naar jeg kommer ind, han strax
Sin Stads i Skuffen glemmer.

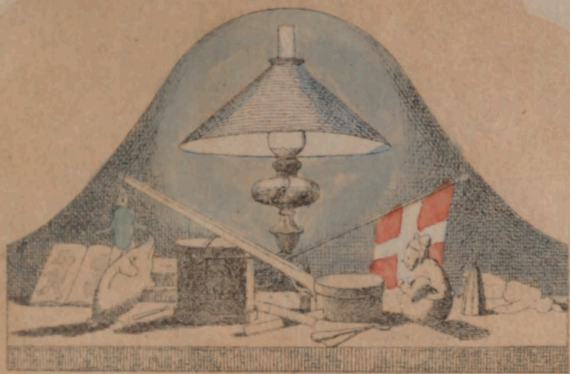
Og Moer har Peberfager bagt;
Jeg veed det, jeg har selv dem smagt,
Da de var ganske varme.



Sit Solvskab Moer nu aabnet har
Dg Stadsestagen frem hun ta'er,
Den med de mange Arme.

Dg Moer, hun har saa mange Bud,
Hvert Dieblig skal Anders ud,
Dg Moer og Anders hvister.
Men jeg kan dog nok høre! — tys!
Imorges var det Julelys
Dg røde Baand og Svedsker.

Dg Søster Hanne syer og syer;
Hun siger, Julen er saa dyr,
Hvergang hun Grisen ryster.
Til Faer hun har en Pibesnor
Af Perler, og til Bedstemoer
Hun hækler paa en Troster.



Da for jeg ud med Karen gif,
Vi var i Bagerens Butik;
Der stod den tykke Bager.
Og han skrev op hvad Karen sa'e:
Til Juleaften ska vi ha'e
To store Julekager.

Gid det var Jul! Hvor det var rart!
Men nu maa den da komme snart,
Det varer ikke længe!
Thi fra min Stol ved Bindvet her
Paa Kjøkkenmuren jeg jo seer
Alt Julegaasen hænge! —



II. Bedstemoder inviteres.

Du gamle, rare Bedstemøer,
Hvor det var deiligt, at Du troer,
At nok Du ud tør kjøre!
Og Juletræet er saa stort
— Jeg saae det staae i vores Port —
Nu skal Du bare høre!
See, først skal vi ha'e Risengrød;
Selv lille Hans paa Mutters Skjød
Kan ogsaa „Mandlen“ finde.
Naar Fa'er står Hul paa Gaasen saa,
Han løfter mig, jeg ligge maa
Til Svedsterne derinde.
Vi trækker „Gaasefrog“ for Spøg,
Og tænk! en stor Klat Syltetoi
Skal den, som vinder, have.
Saa lover Faer da ogsaa vist —
Det gjorde han i alt Fald sidst —
En „Springgaas“ mig at lave.



Saa faaer vi Puns i vore Glas,
Dg Moer hun henter Juleknaas
Fra Træet, som vi spi'e.
Men Gaafens Skaal vi drikke vil,
Dg Faer, han synger nok dertil
En morsom Julevisje.
Dg, naar tilsidst vi flinket har,
Sin Søndagspibe henter Faer,
Dg Hanne, hun maa stoppe.
Med Julelys hun tænder den;
Saa leger Faer med os igjen,
Dg vi blier længe oppe.
Farvel! For nu vil Karen gaae;
Men jeg Dig ikke siige maa,
Hvad vi skal hen og hente. —
Dg kom nu rigtig tidligt, hva'!
Du kan jo fjøre hjemmefra,
For Engterne er tændte! —



III. I Mørkningen Juleaften.

Vi har næsten ikke sovet inat,
Og Dagen har været saa lang;
Nu har vi os her paa Skamlerne sat,
Fortæl en Historie engang,
Vi veed, Du over hundrede kan!
Mens Faer og Moer gjør Træet i Stand,
Fortæl, lille Bedstemoer! Gjør det! Na!
Men en, som er lang, at Tiden kan gaae!

Bedstemoder fortæller:

„Hver Juleaften netop nu,
Naar Julegrøden koger,
Da kommer — Peter, hører Du! —
Igennem Aftnens Taager
Med store Kanestøvler paa
Den gamle Jul til Staden;
Fra Bindvet kan man see ham gaae
Paa Sneen gennem Gaden.



Et deiligt Juletræ han bær,
Det største vist i Skoven!
Hans Skjæg naaer lige til hans Knæer,
Dg paa hans Hat foroven
Et lille Julelys der staaer;
Det straaler og det skinner
Paa Næsen og de hvide Haar
Dg paa hans røde Kinder.
Bed Husets Dør han stille staaer
Dg lytter meget længe;
Han vide maa, før ind han gaaer,
Om der er slemme Dreng,
Dg hører han, at Faer er vred,
Imens han Træet tænder,
Han rokker strax ad Trappen ned
Dg ud paa Gaden render.
Men hører han, at Faer og Moer
Er glad for deres Dreng,
Imens de pynte Julebord
Dg Lys i Træet hænge,



Da leer den gamle Julefaer,
Han ind i Stuen smutter,
Sit Lys fra Hatten ned han ta'er,
Det funkler og det futter.
Med det han hen til Træet gaaer
Og nisser med det samme;
Fra hvert et lille Lys strax staaer
En klar og deilig Flamme.
See, der, hvor Julen ei gif ind,
Naar Døren op der lukkes,
Har Lysene et daarligt Skin,
Og af sig selv de slukkes;
Men der hvor Julen har dem tændt,
De blive ved at skinne.
See, derpaa har nu let man kjendt,
Om Julen var derinde!



IV. Ved Juletræet.

Na, hvor det er yndigt! See blot der
En Blomst og en Fugl af Sukker
Og Stjernen, og under Grenen her
See, Hans, her er Kagedukker!
Og alle Lysene rundtomkring
Og Flagene øverst oppe,
Trompeter og andre morsomme Ting
Og Heste og Sukkertoppe!
Og Baldnødder, som er smukt forgyldt,
Og Ewaner og Gulerødder
Og Kræmmerhuse, som helt er fyldt
Med Figner og Pebernødder!
Og see, der hænger i røde Baand
Rosiner og Sukkerfrandse! —
Bedstemøer, kom, tag fat i min Haand!
Nu skal vi om Træet dandse!



V. Hærs Julevisse.

Og Gaasen kom paa Marken, da Kornet var
 fjort væk;
 Det kunde han nu lide, og derfor sa'e han:
 "Gæk!"
 Ved Mortensdag kom Pigen ud med den blanke
 Kniv,
 Da gøs han, for han tænkte, hun vilde ta'e
 hans Liv.

Hun sleb den paa sin Løffel, han fik en grusom
 Skræk;
 Da floi han, og han sprællede, og han hvinede:
 "Gæk!"
 Men Pigen tog ham ikke, hun greb en anden en;
 Da dandsed' han paa Marken paa sine lave Been.

De drev ham hjem fra Marken, paa Beien fik
 han Smæk,
 Han virrede med Halsen, og han hvædede:
 "Gæk!"



De satte ham paa Sti, og de propped' Maben
 ned,
 De holdt ham fast om Halsen, skjøndt han kneb,
 og han bed.

Til Julen blev han slagtet; da fik hans Hals
 et Knæk.
 Dengang de vred den, skreg han sit allerlidste:
 "Gæf!"
 Saa laa han ganske stille, han mærked' Kniven
 knap,
 Som tog hans hvide Binge og røde Gaaselab.

Til Torvs ham Pigen bragte; der roste man
 hans Bægt;
 Han Vbler fik i Maben og blev saa deiligt stegt.
 En Julegaas, det blev han, og det er ikke lidt,
 Og Moer har skummet af ham en vældig
 Krukke Fedt.



VL. Juledag.

Hanne og jeg og min lille Broer,
Vi sidde her ved det store Bord
Og lege saa deiligt paa Dugen.
Da Faer og Moer i Kirke gif,
Alt Juletoiet frem vi fik;
Vi er ganske ene i Stuen.
Tinsoldaterne staae paa Rad,
Og Søster Hanne laver Mad
Til, naar Exercitsen er omme.
Naar Faer og Moer saa komme hjem,
Daer Hans sin nye Tromme frem
For at spille, naar ind de komme.



Imorges da jeg vaagnede, Faer
Herind i Dagligstuen mig bar,
Han tog mig i Tæppet paa Armen;
For Julemorgen altid vi maa
Herind og høre Klokkerne gaae, —
Saa bli'er vi flædt paa i Barmen!



VII. Aftaarsaften.

Saften ender det gamle Aar,
Og derfor vi Ublestiver faaer;
Jo, vi kan lugte, at Karen bager,
Mens vi spiller „Gnav“ om Peberfager.

Hei, hvor det buldrer derude! Hør,
Der kom en Potte paa Karens Dør!
Det var vist Anders; for Karen siger,
At han gjør Loier med alle Piger.

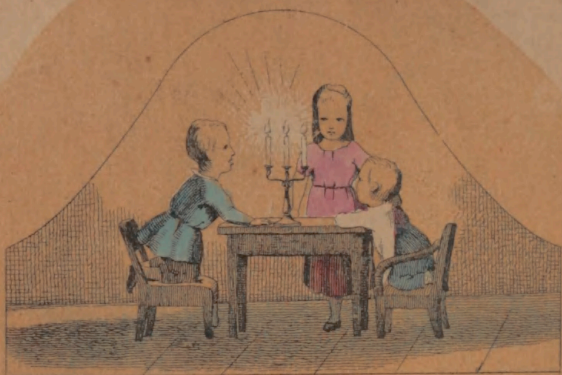
Paa Gaden knalder det Skud paa Skud;
Nu skyde Drengene Aaret ud.
Jeg hørte det før, da ned vi rendte
For Bedstemoer fra Bognen at hente.



Hun bliver altid, til tolv den slaaer,
Thi saa begynder det nye Aar;
Først vil hun „Glædeligt Nytaar“ sige,
Saa kommer Bognen og hendes Pige.

Naar „Glædeligt Nytaar“ vi har sagt
Og alle hverandre Haanden raft,
Da kommer Karen herind i Stuen
Og st'er, hun takker Herren og Fruen.

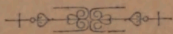
Saa siger Faer, naar jeg skal i Seng,
At jeg maa blive en bedre Dreng;
Han banker mig lidt med Piben paa Panden,
Og han og Moer de kysse hinanden.



VIII. Helligtrekongersaften.

~~~~~

See, nu er da Julen strax forbi,  
Det er Helligtrekongersaften!  
Saa ender den rare Jul, men vi  
Er glade, at vi har havt den.  
Tre Lys har vi tændte, tænkt engang,  
For Kongerne, de som bragte  
Jesusbarnet en Julepresent;  
Vi veed det, for Faer har sagt det.  
Her sidde vi ved det lille Bord  
Dg see, hvor Lysene brænde;  
Naar de er slukkede, siger Moer,  
At saa er Julen til Ende.



lot. 9307

lot. 111033

parvedias 9x12: 161332



